

MYŠPULÍNEK

DUBEN
2018

www.mshabanska.cz
skolka@mshabanska.cz
mobil: 737 476 671

Na co se můžeme těšit následně?

9.4. nás čeká **HUDEBNÍ CESTA KOLEM SVĚTA...**
(divadélko plné písniček a hudebních nástrojů)

24.4. čeká předškoláky tajemný výlet
do mikulovské **JESKYNĚ NA TUROLDU**

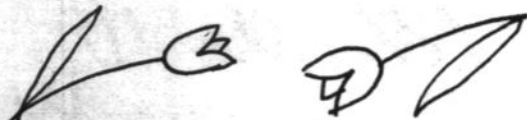
- akce budou hrazeny z vybraných záloh
- bližší informace se večer dozvíte na hlavní nástěnce
na schodišti 😊
- ZMĚNY VYHRAZENY!

Poděkování posíláme...

mamince Milánka Čičmance za tužky, propisky a materiály
na tvoření, pani Brankusové také za materiál pro naše tvoření,
mamince Kubika Jakeše za papíry do kopírky a za izolapy,
mamince Terešky Válkové za pastelky a pani učitelce Maruška
za nové kuličky. Poděkování miřl také k duháčkám
za maminkou Elenskou Plvanové za papíry na kreslení.
Všem moc děkujeme...

Kterým kamarádům
v dubnu popřeme...

Matyáškoví Grobodovi
Adriance Brumkové
Tobíkoví Zemánkovi
Filipkovi Rožkovi
Emičče Neveselí
Hepánce Brůnkové
Kristýnce Růžičkové
Kristínce Posoldové
Jarínce Husákové
Pěťovi Pluháčkovi
Esterce Vdolečkové

Klerym kamaradum
v dubnu popřijeme...

Matyáškoví Grobodovi

Adriance Brumkové

Tobíkoví Zemánkoví

Filípkoví Rožkoví

Emičče Neveselí

Štěpánce Brínkové

Kristýnce Růžičkové

Kristínce Posoldové

Jarínce Husákové

Pěťoví Pluháčkoví

Esterce Vdolečkové

Jak skřivan probudil jaro

Skřivan k nám přilétá brzy na jaře. Přiletěl, rozhlíží se, a jaro nevidí. Na loukách a na polích sem tam ještě leží sněhová peřina, potoky a rybníky jsou občas zasklené ledem, zajáci nosí husté kožichy, komíny si vykuřují, aby se zahřály.

"To se divím," povídá skřivan, "tady přece má být jaro. Že bych si popletl kalendář?"

Ťapkal po mezi, kde vítr sníh odfoukal, a přemýšlel, co má dělat. Že bych se vrátil na jih? pomyslel si. „Je tam teplíčko, počkám nějaký ten týden a potom zase přiletím.“

Když si ale vzpomněl na tu dalekou cestu, moc se mu nechtělo. A potom taky na jihu, třeba v Itálii nebo ve Španělsku, je to nebezpečné. Tam skřivany chytají a jedí.

Ťape si po mezi, do nožek ho zebe a neví, jak se nejlíp rozhodnout, když na něj někdo zavolal tichounkým hláskem: "Pane, už je jaro?" "Není," řekl skřivan. "Děkuji za informaci," řekl hlásek z dírký pod keřem a byla to myška. Vtom se černě zatmělo, myška pískla a byla pryč. Pod keřem přistála vrána, dostala smyk na kousku ledu a jela dolů po mezi.

"Ta má ale křiku," krákorala vrána pod mezi a chytla se vzadu. "Ještě jsem si kvůli ní roztrhla kalhoty!" "Pro někoho štěstí, pro jiného smůla," řekl skřivan.

"Kde jsi na tu moudrost přišel?" krákorala vrána. "Právě teď tady na mezi," řekl skřivan.

"Dej si pozor na zobák, abych ti jednu neklavla," rozzlobila se vrána. "Co tu vlastně pohledáváš?"

"Čekám na jaro." "To si počkáš." "Jestli se nepletu, už by jaro mělo být," řekl skřivan. "Nevíš, proč tu ještě není?" "Pořád ještě spí. Někde chrní a já nemám co do zobáku. Myši jsou zalezlé, nikde žádná bobule ani zrníčko, nic neroste, pole pod sněhem, a já abych chodila žebrotou," durčila se pořád vrána. Pravda bylo, že po jaru ani vidu, ani slechu, a nikdo nepočítal s tím, že se tak opozdí. Mrzlo, že ryby pod ledem byly skoro mražené. Zkrátka, zima trvala moc dlouho a každý volal po jaru. Jenže nikdo neuměl jaro probudit. Nakonec svolali poradu a radili se. Vrabec řekl, že s tím jarem je to nehoráznost a ať se to dá do novin. Krkavec zase řekl, že mu to už taky leze křkem a že by se s tím mělo něco udělat. Malý šoupálek byl toho názoru, aby se sepsala stížnost. To se všem líbilo a napsali stížnost:

My, ptáci a ptáčkové, si stěžujeme na jaro, že pořád spí a nevstává. Nám je proto zima a máme hlad, neboť se nesežene nic k snědku. Už to není k vydržení. Na důkaz toho naše podpisy.

Stížnost potom podepsali, jak kdo umí, všichni ptáci z polí, z lesů, ze zahrad i od vody. Mezi ptáky je listonošem holub a tomu dali stížnost k doručení. Vrabec ještě za ním volal: "A řekni, že tady čekáme na vyřízení!"

Čekali, mrzli, v bříškách jim kručelo, a holub se nevracel. Choulili se k sobě a někteří hráli pro zahřátí ping-pong s kamínkem. Holub přiletěl až ráno a celý rozčilený povídá: "Když se někomu posílá psaní, musí se napsat řádná adresa.

Já letím, letím, a zrovna když chci dopis doručit, tak na něm není žádná adresa."

"To je řečí pro maličkost," řekl vrabec. "Napište někdo adresu, ať je po jeho."

Jenže nikdo nevěděl, kde si stěžovat na jaro. Znovu se radili a radili se dlouho, až poznali, že se stížností nikde nepořídí. Krkavec potom řekl, že celá ta porada je nanic a že jde raději domů. A vrána se přidala, že ona taky. Už to vypadalo, že se sněmování rozejde, když se přihlásila sýkorka: "Já myslím, že bychom jaro mohli vzbudit budíkem." "Prosím tě, odkdy se jaro budí

budíkem!" zakrákala vrána. "K smíchu! Budíkem! Cha, cha," chechtal se křkavec svým hrdelním hlasem.

"Zkusit by se to mohlo," řekl malý šoupálek. "Jen kde si opatřit budíka?"

"Já bych věděla," tence pískla myška, která ve své dínce u keře poslouchala a všechno slyšela.

Vrána si hned vzpomněla na svoji potupu, hnalá se k myši dínce a křičela: "Krucíš, kalhoty jsem si kvůli tobě roztrhla a ty si ještě troufáš!?"

Myška byla ale v bezpečí, dělala na vránu dlouhý nos a pošklebovala se jí.

"Nechte toho hádání a pověz raději, myško, kdo by půjčil budíka," řekl malý šoupálek.

"Má ho jezevec, aby ho vzbudil ze zimního spánku," řekla myška. "Budík už budil, já ho slyšela. Třeba by ho jezevec půjčil."

Jezevec budíka půjčil. Co by nepůjčil, když už byl stejně vzhůru a těšil se taky na jaro.

Ptáci odlétli s budíkem doprostřed velikého pole, aby bylo všude a do daleka slyšet. Natáhli pero a budík zvonil na jaro. Čekali, a nic.

"Tohle nebylo moc slyšet," povídá vrabec. "Když má budík hodně řinčet, musí se postavit na talíř." To vrabec odkoukal od lidí. Postavili budíka na talíř a budík řinčel tak silně, že by i kámen probudil. A zase nic.

"Nedá se nic dělat," řekl skřivan, který při všech těch poradách a při všem tom konání mlčel a přihlížel. "Já jsem měl na Hromnice aspoň vrznout. Hromnice jsou dávno pryč, já jsem nevrznul a lidé to ode mě čekají. Kdybych měl zmrznout, odkládat se to dál nedá."

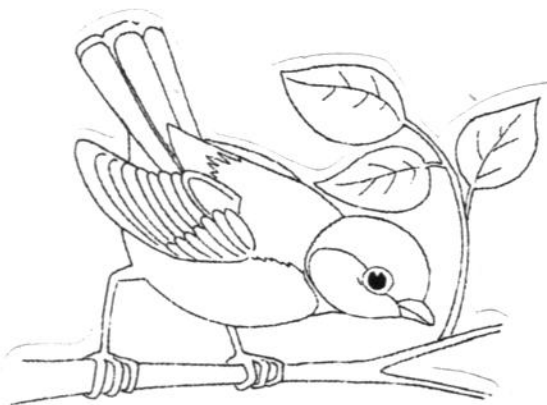
Skřivan vzletl do výšky k nebi a zazpíval. Ale zpěv mu hned u zobáčku zmrzl na rampouch a rampouch padal k zemi. Sluníčko zpěv přece jen zaslechlo dřív, než zmrzl, a vystrčilo hlavu mezi mraky, aby skřivánkův koncert líp slyšelo. Teple se usmívalo a v tom teplém slunečním úsměvu rampouch tál a do krajiny pod sněhovou peřinou se z něj linul skřivánčí zpěv.

Sluníčko nadzvedlo sněhovou peřinu a vida, pod ní spalo jaro.

"Zpívej, skřivánku, zpívej!" volali všichni.

Skřivánek zpíval a jaro se probudilo. Obléкло se do zelených šatů, do vlasů si dalo kytky a běželo loukami, běželo sady a zahradami, poli a lesy. Všude bylo jaro.

Nezbývá, než nám i ptáčkům popřát, aby skřivánci to jaro opravdu probudili. Zatím působí hodně rozespalé.

budíkem!" zakrákala vrána. "K smíchu! Budíkem! Cha, cha," chechtal se krkavec svým hrdelním hlasem.

"Zkusit by se to mohlo," řekl malý šoupálek, "Jen kde si opatřit budíka?"

"Já bych věděla," tence pískla myška, která ve své dínce u keře poslouchala a všechno slyšela. Vrána si hned vzpomněla na svoji potupu, hnala se k myši dínce a křičela: "Krucíš, kalhoty jsem si kvůli tobě roztrhla a ty si ještě troufáš!?"

Myška byla ale v bezpečí, dělala na vránu dlouhý nos a pošklebovala se jí.

"Nechte toho hádání a pověz raději, myško, kdo by půjčil budíka," řekl malý šoupálek,

"Má ho jezevec, aby ho vzbudil ze zimního spánku," řekla myška. "Budík už budil, já ho slyšela. Třeba by ho jezevec půjčil."

Jezevec budíka půjčil. Co by nepůjčil, když už byl stejně vzhůru a těšil se taky na jaro.

Ptáci odlétli s budíkem doprostřed velkého pole, aby bylo všude a do daleka slyšet. Natáhli pero a budík zvonil na jaro. Čekali, a nic.

"Tohle nebylo moc slyšet," povídá vrabec. "Když má budík hodně řinčet, musí se postavit na talíř."

To vrabec odkoukal od lidí. Postavili budíka na talíř a budík řinčel tak silně, že by i kámen probudil. A zase nic.

"Nedá se nic dělat," řekl skřivan, který při všech těch poradách a při všem tom konání mlčel a přihlížel. "Já jsem měl na Hromnice aspoň vrznout. Hromnice jsou dávno pryč, já jsem nevrznul a lidé to ode mě čekají. Kdybych měl zmrznout, odkládat se to dál nedá."

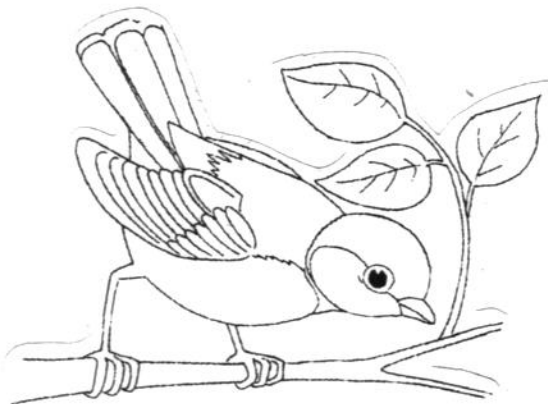
Skřivan vzlétl do výšky k nebi a zazpíval. Ale zpěv mu hned u zobáčku zmrzl na rampouch a rampouch padal k zemi. Sluníčko zpěv přece jen zaslechlo dřív, než zmrzl, a vystrčilo hlavu mezi mraky, aby skřivánkův koncert líp slyšelo. Teple se usmívalo a v tom teplém slunečním úsměvu rampouch tál a do krajiny pod sněhovou peřinou se z něj línul skřivánčí zpěv.

Sluníčko nadzvedlo sněhovou peřinu a vida, pod ní spalo jaro.

"Zpívej, skřivánku, zpívej!" volali všichni.

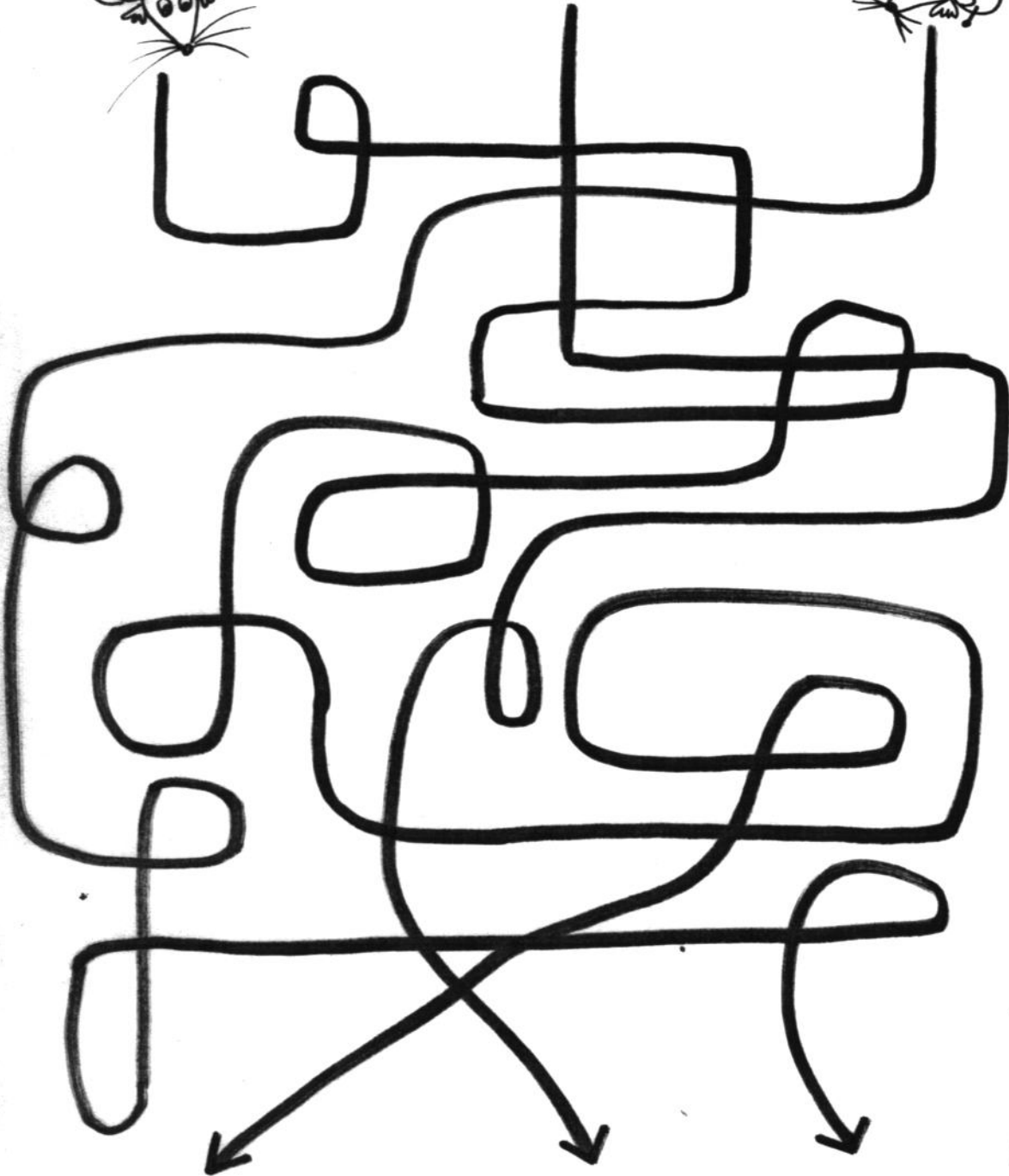
Skřivánek zpíval a jaro se probudilo. Oblékl se do zelených šatů, do vlasů si dalo kytky a běželo loukami, běželo sady a zahradami, poli a lesy. Všude bylo jaro.

Nezbývá než nám i ptáčkům popřát, aby skřivánčí to jaro opravdu probudili. Zatím působí hodně rozespalé.

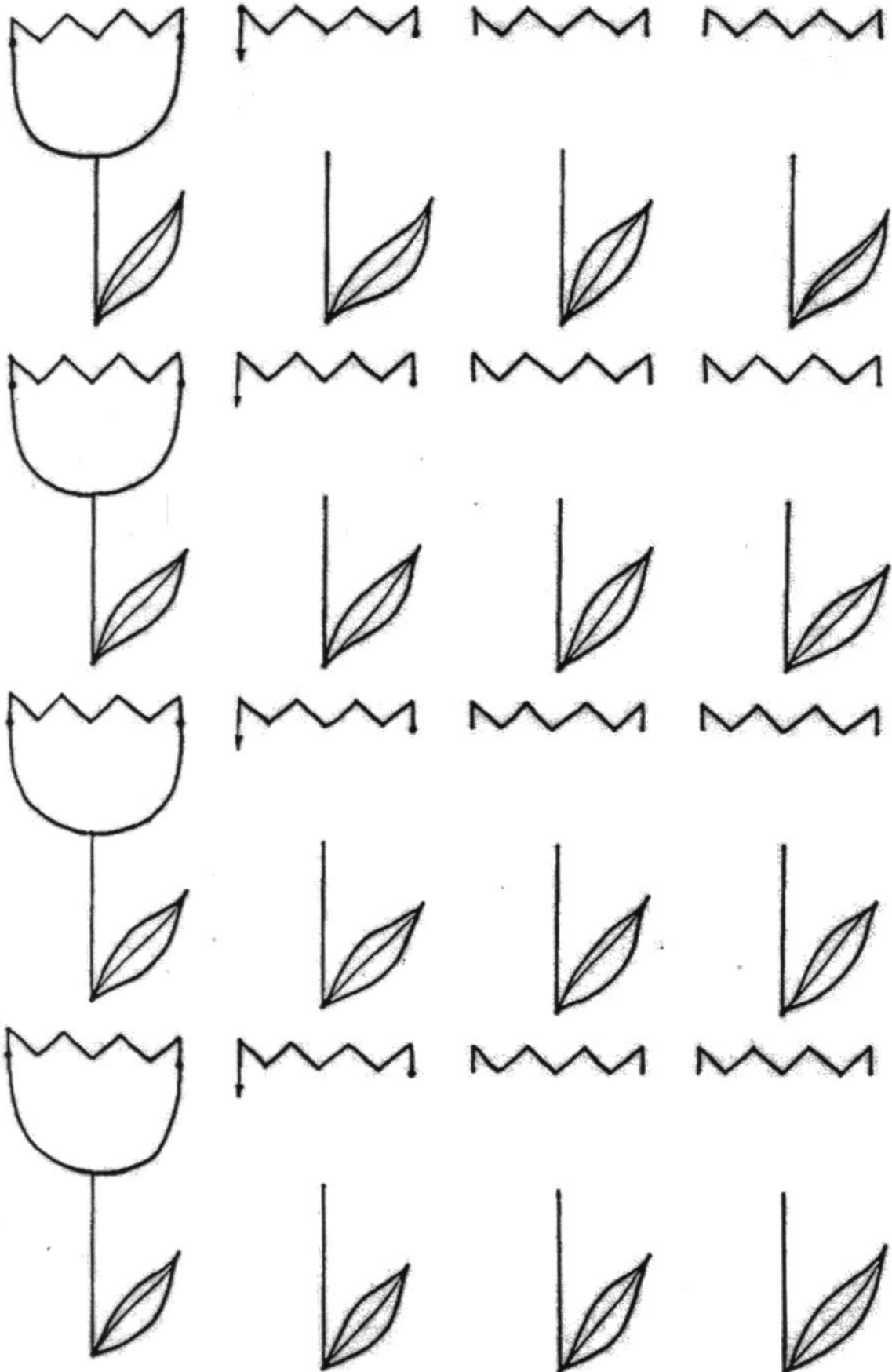

Myšpuldovi kamaráři zdobili velikonoční
vajíčka. Zjistí, kdo které zdobil, každou cestičku
obtáhni jinou barvou.

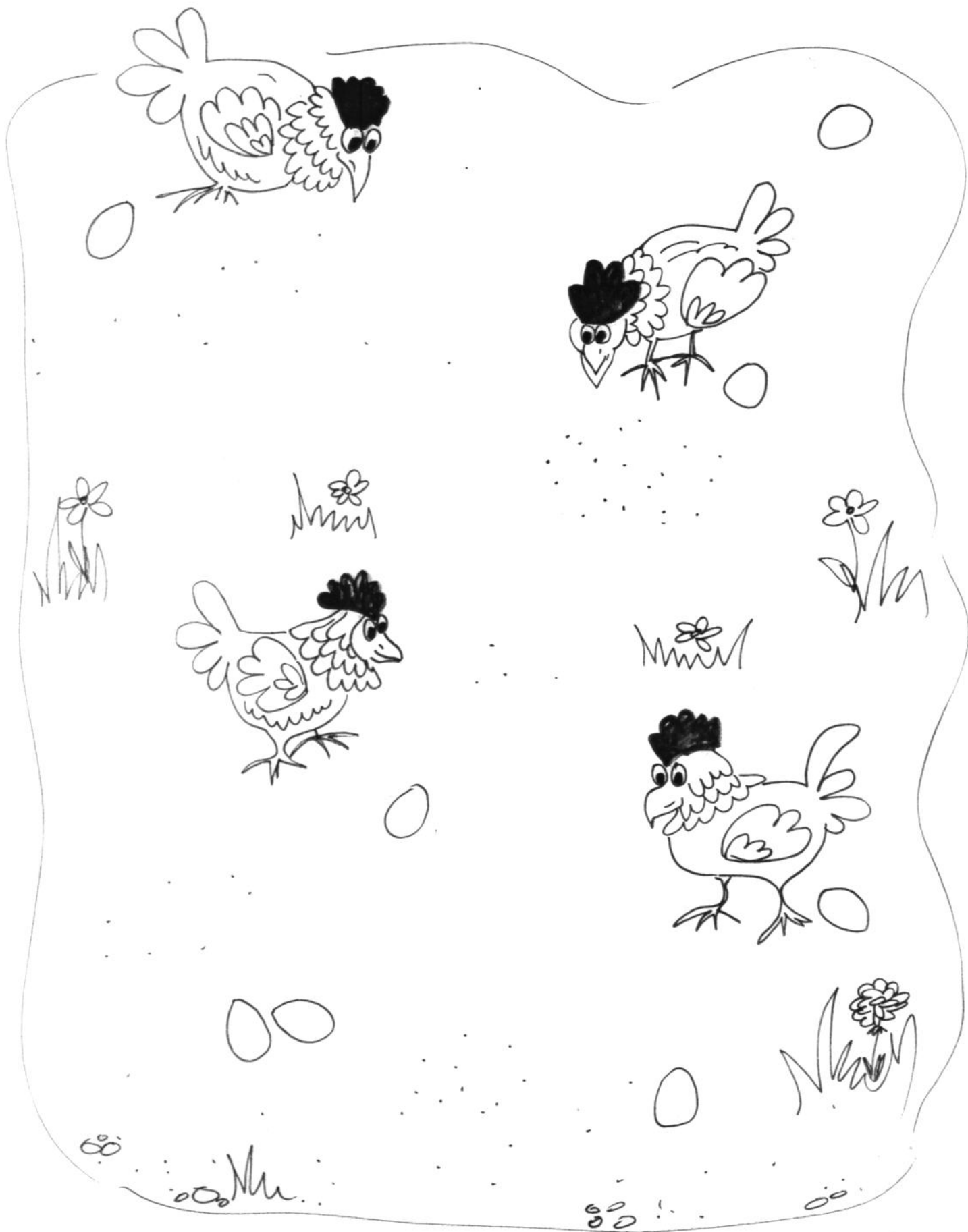

DOMALOVÁNKA TULIPÁN

* Kolik je na obrázku slepiček? A kolik
napočítáš vajíček? Obrázek hezky vybarvi
& nasypj slepičkám více zrní.

NAJDEŠ 7 ROZDÍLŮ? DOKRESLI JE DO DRUHÉHO
OBRAZKU JINOU BARVOU

Všim moc děkuji za parádní
zviřátka, udělala mi obrovskou
radost.

Úkol na duben je ...

nakreslit nebo vyrobit,
jak si představujete jarní vílu.
Budu se na ně zase těšit.

